

**[Rager.]**

Tjeneste, han kan, ved en Optræden som denne. Det radikale Venstre vil stemme mod den stillede Dagsorden, og jeg kan kun beklage, at de parlamentariske Ytringsformer og Formandens Klokke ikke tillader mig at stemple Forslagsstilleren, saaledes som jeg havde mest Lyst til.

**Hans Hansen (Rørby):** Det var jo kedeligt, at vi ikke fik Lejlighed til at høre det, som det ærede Medlem hentydede til med sine sidste Ord, for det havde sikkert været meget interessant. Vi staar altsaa i den Situation med det foreliggende Forslag, at alle Ordførerne, for det kommunistiske Parti, Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Parti, staar paa samme Linie og nægter at gaa med til en Opfordring til Regeringen om at fremsætte Forslag til Løsning og Afledning af Krisen paa et Grundlag, der staar paa Partiernes Program. Det er det, der er Tale om. (*Aksel Larsen:* Ikke paa vort). Nej, jeg bebrejder ikke i mindste Maade det kommunistiske Parti... (*Christmas Møller:* Staar det paa vort?). Nej, heller ikke paa det konservative Program, men paa de andre Partiers —, jeg har allerede i min Tale sagt, at alle de Partier, der kalder sig demokratiske, gennem mere end en Menneskealder har haft disse Spørgsmaal staaende paa deres Programmer som Skueretter. Nu stiller vi Forslag om, at der skal tages Stilling til dem, og hvad er det saa, Partierne ifølge deres Ordførere siger? De siger: Vi stemmer imod, at der rettes en Opfordring til Regeringen om at fremsætte Forslag til Løsning og Afledning af Krisen paa Frihandelens og Grundskyldens Grundlag og ved Afskaffelse af Valutacentralen, og hvis de ærede Partier og deres Ordførere føler sig tilfredsstillet i det Selskab, de nu efterhaanden er kommet i, ja, saa skal jeg naturligvis ikke have Grund til at misunde dem. Men jeg vil sige til dem, at der er ingen Grund til at kritisere hinanden, for det viser sig jo netop her, at de alle sammen er paa samme Linie i den kommunistisk-socialistiske Politik, hvor de ikke har ret meget at lade hinanden høre. Det gælder ikke mindst det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, som nu til sidst vil stemple Forslaget med stærke Udtryk, til Trods for at det radikale Venstre altid har hævdet, at de var Tilhængere af de Tanker, som Dagsordenen indeholder en Opfordring til Regeringen om at fremsætte Forslag paa Grundlag af. Jeg vil anbefale Medlemmer, der tror paa, at denne

Vej er aaben, at man kan gaa Frihandelens og Grundskyldens Vej, at stemme for, at denne Opfordring rettes til Regeringen. Det er det, der foreligger, og intet som helst andet.

**Finansministeren (H. P. Hansen):** Da jeg forstaaar, at man vil afslutte Debatten, saavel om Paastand paa Overgang til Dagsordenen som om det af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede Forslag... (*Christmas Møller:* Kun, hvis Paastand paa Overgang til Dagsorden vedtages)... Den vedtages ikke... (*Christmas Møller:* Saa bliver Debatten heller ikke afsluttet)... Saaledes har jeg forstaaet det. Saavel det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte sig jo om Formuelovforslaget, efter at de havde udtalt sig om den stillede Paastand paa Overgang til Dagsorden, og jeg skal derfor ogsaa sige et Par Ord.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at det var jo ikke nok, at Socialdemokraterne havde ført en Skattepolitik, der vilde tage stor Beskatning af de store Formuer. Nej, sagde det ærede Medlem, havde de fortsat dermed, saa vilde vi ikke have kritiseret dem. Det lykkes nu ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ved en saadan Udtalelse at slippe bort fra det, som har været Kærnen i Kommunisternes Politik: fra den første Dag, da de overhovedet kunde optræde ved et Møde, har de kritiseret Socialdemokratiets Skattepolitik. Det skete ogsaa ved Valgene i 1924, hvor Socialdemokraterne drøftede et Forslag som dette; det gjorde ingen Forandring i Kommunisternes Politik. Det er en letkøbt Maade at komme udenom Sagen paa at sige, at Finansministeren havde sagt: Vi har ført den Politik, men nu er vi gaaet bort fra den. Nej, hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde — det har han, men det passer ham naturligvis ikke at erkende det —, saa vilde han vide, at jeg sagde: Vi har hele Tiden ført en Politik, der gik ud paa at søge at tage den størst mulige Del af Skatterne gennem den direkte Beskatning, men havde været tvunget til for overhovedet at opnaa noget ogsaa at tage en stor Del gennem indirekte Skatter. Og jeg føjede til, at vor Politik i Fremtiden vil være den samme. Jeg har Ret til at hævde dette, da det kun er to Dage siden, vi fremsatte et Lovforslag, der gik ud paa at tage en Renteskat paa 35 Mill. Kr. Det ærede Medlem søgte jo ikke at røre ved den Kendsgerning, at Kommunisterne, naar der har været Lejlighed for dem til herinde at tage Stilling